Wendelino.

Quae de Byzantii latitudine pridem ad me Golius perscripserat, diu est, mi Wendeline, cum exscripta manu mea accepisti; nisi me amici fallunt, quorum curae literas curiose commiseram. Quae legatus ordinum ipsius manu hic habes. Consideravi illius literae, partim itineris longi intervallo, partim occupationum mearum frequentiori turba, partim denique morbo; cui postquam adeptus septimanam Hagae valui, nunc demum ad exeuntem redeo. Libero me hoc tam vetusto nomine, dum in propinquo sumus, et spatio non nimis grandi. Clarissimis amicis salutem mittimus. Hac denique ergo longa et continua aetate, ut quorum diu salivam orbi Attalo moves, tandem sane illa videam plantissima ingenii tui partus immortales, nec postumi aliorum cura prodire nascentes habeant. quod te Reip. causa ne committas, rogo, et tuo tua semper, ut me ames. Leidae in castris. 7. Id. Sept. CIↃIↃCXXXIII.

Tuus CH.